

sław, 368. Prochazka Władysław, 369. Przybylski Tadeusz, 370. Puff Feliks, 371. Pytel Paweł, 372. Pytlak Maria, 373. Rejmont Izabella, 374. Rogalewicz Krystyna, 375. Ruchlewicz Tadeusz, 376. Ruczaj Piotr, 377. Rutkowski Waclaw, 378. Rymowicz Zdzisław, 379. Semeniowski Aleksander, 380. Sędziak Sylwester, 381. Siemiątkowski Leonard, 382. Skąpska Izabela, 383. Skorupko Zygmunt, 384. Słosarski Zygmunt, 385. Sławomirski Stefan, 386. Sołomiewicz Aleksander, 387. Sołtykiewicz Janina, 388. Stanicka Alicja, 389. Stokwisz Danuta, 390. Stolarczyk Mieczysław, 391. Strzałkowska Irena Wanda, 392. Strzezińska Jadwiga, 393. Stuchlik Hugon, 394. Szczepański Piotr, 395. Szumska Danuta, 396. Szydłowski Jerzy, 397. Szymański Michał, 398. Ścibor

Szczepan, 399. Świątkowski Bogdan, 400. Święcicka Anna, 401. Tabeński Tadeusz, 402. Trojanowski Julian, 403. Urban Eugenia, 404. Wajsfeld Szlama, 405. Walkowski Jerzy, 406. Walorczyk Antoni, 407. Waśko Józef, 408. Wawrowski Feliks, 409. Wendland Antoni, 410. Wiczorek Felicja, 411. Wiczorek Henryk, 412. Wierzbicka Maria, 413. Woskresińska Irena, 414. Wróbel Józef, 415. Wryk Zofia, 416. Zabłocki Paweł, 417. Zając Jan, 418. Zajas Władysław, 419. Zastawny Andrzej, 420. Zawadzka Henryka, 421. Zawierka Piotr, 422. Zembrzusi Mariusz, 423. Ziarko Wiktor, 424. Żaczek Kazimierz, 425. Żamojda Edward.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

861

Nr 4/361/51.

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 5 lipca 1951 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Na wniosek Ministra Kultury i Sztuki — za wybitną działalność publicystyczną i literacką — odznaczony zostaje:

KRZYŻEM KOMANDORSKIM
ORDERU ODRODZENIA POLSKI

P o ś m i e r t n i e

Borowski Tadeusz.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

862

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie wykonywania postanowień organów kontroli Najwyższej Izby Kontroli, wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) Rada Państwa postanawia wydać instrukcję w sprawie wykonywania postanowień organów kontroli Najwyższej Izby Kontroli, wydanych na podstawie art. 29 ustawy

z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

Prezydent Rzeczypospolitej

Przewodniczący Rady Państwa: *B. Bierut*

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 12 lipca 1951 r. (poz. 862).

INSTRUKCJA RADY PAŃSTWA

w sprawie wykonywania postanowień organów kontroli Najwyższej Izby Kontroli wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74).

§ 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli uchybień przeciwko przepisom finansowym lub zarządzeniom właściwych władz w sprawach gospodarczych organ kontroli Najwyższej Izby Kontroli w wydanym na podstawie art. 29 ustawy o kontroli państwowej postanowieniu zobowiązuje organ kierowniczy jednostki kontrolowanej do niezwłocznego ich usunięcia.

§ 2. Postanowienie, wydane na mocy art. 29 ustawy o kontroli państwowej, powinno zawierać:

- 1) określenie stwierdzonego uchybienia przeciwko przepisom finansowym lub zarządzeniom gospodarczym przy równoczesnym szczegółowym wskazaniu, jakie przepisy bądź zarządzenia zostały naruszone;
- 2) ustalenie:
 - a) wysokości szkody wynikłej wskutek popełnionego uchybienia,
 - b) osób, które spowodowały uchybienie,
 - c) winy tych osób;
- 3) wskazanie:
 - a) sposobu usunięcia stwierdzonych uchybień,

- b) sposobu wynagrodzenia ustalonej szkody,
- c) czynności, które organ kierowniczy jednostki kontrolowanej ma wykonać bądź wykonania których powinien on zaniechać.

§ 3. Wynagrodzenie ustalonej szkody orzeka się w wysokości rzeczywistej szkody poniesionej przez jednostkę kontrolowaną; nie może ono jednak przekraczać 3-miesięcznego uposażenia pracownika i w zasadzie powinno dotyczyć uchybień popełnionych poczynając od dnia 1 stycznia 1951 r.

§ 4. Postanowienie, wydane na mocy art. 29 ustawy o kontroli państwowej, zaopatrzone klauzulą wykonalności przez organ kontroli, który postanowienie wydał, jest tytułem wykonawczym, który stanowi podstawę do przeprowadzenia egzekucji.

§ 5. Kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest natychmiast doręczyć odpis postanowienia, o którym mowa w § 4, osobie, na którą nałożono obowiązek wynagrodzenia szkód, oraz zarządzić natychmiastowe wykonanie postanowienia.

§ 6. 1. Na postanowienie wydane w myśl art. 29 ustawy o kontroli państwowej służy w terminie dni 14 od daty doręczenia odwołanie do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, które rozstrzyga ostatecznie.

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania postanowienia, chyba że Prezes Najwyższej Izby Kontroli zarządzi wstrzymanie wykonania.

§ 7. Uiszczenie należności pieniężnych orzeczonych postanowieniami organów kontroli następuje bądź w trybie potrącenia na zasadzie art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników

państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) bądź na zasadzie art. 21 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323 wraz z późniejszymi zmianami), bądź też w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych na podstawie dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 27, poz. 84 i z 1950 r. Nr 7, poz. 78).

§ 8. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

863

UCHWAŁA NR 395 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie określenia zakresu obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne państwowych gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 284) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe gospodarstwa rolne mogą być pociągnięte do obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne w przypadku, gdy roboty prowadzone w gminie przynoszą tym gospodarstwom bezpośrednie korzyści gospodarcze oraz gdy roboty te nie mogą być wykonane za pomocą dniówek pracy niewykwalifikowanej przypadających w ramach świadczeń w naturze od indywidualnych gospodarstw rolnych, położonych w danej gminie.

2. Wysokość świadczeń w naturze, określona w ust. 1, nie może jednak przekraczać 10% podstawy opodatkowania, ustalonej państwowemu gospodarstwu rolnemu dla celów podatku gruntowego za rok podatkowy poprzedzający rok świadczeń w naturze.

§ 2. Świadczenia w naturze na niektóre cele publiczne mogą być pobrane od państwowych gospodarstw rolnych wyłącznie w dniówkach pracy środków przewozowych konnych bądź zmechanizowanych wraz z obsługą, bez prawa zamiany świadczeń na gotówkę.

§ 3. Prezydenta gminnych rad narodowych obowiązane są uzgodnić z zarządami miejscowymi państwowych gospodarstw rolnych termin wykonania prac w ramach świadczeń w naturze tak, aby nie uległ zahamowaniu normalny tok pracy w gospodarstwie rolnym.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie po raz pierwszy do świadczeń w naturze pobieranych w roku 1951.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

864

UCHWAŁA Nr 510 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1951 r.

o zmianie instrukcji Nr 7 w sprawie zakresu spraw objętych terenowymi planami gospodarczymi oraz trybu składania projektów tych planów.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. — Instrukcja Nr 7 w sprawie zakresu spraw objętych terenowymi planami gospodarczymi oraz trybu składania projektów tych planów (Monitor Polski Nr A-70, poz. 813) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Planami terenowymi w zakresie przemysłu drobnego, podległego Ministerstwu Przemysłu Drobno i Rzemiosła, zostanie objęty: przemysł państwowy podległy wojewódzkim zarządom przemysłu terenowego oraz powiatowym i miejskim radom narodowym, terenowy przemysł materiałów budowlanych, spółdzielnie pracy zrzeszone w Związku Spółdzielni Pracy, Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Centrali

Spółdzielni Inwalidów i Centrali Rzemieślniczej — centrali spółdzielczo-państwowej oraz zakłady własne wymienionych central. Ponadto planami terenowymi w zakresie przemysłu drobnego powinny zostać objęte zakłady przemysłowe Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“, Związku Spółdzielni Spożywców, Miejskiego Handlu Detalicznego i Centrali Ogrodniczej“;

2) w § 4 ust. 2 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „oraz usługi nieprzemysłowe, wykonywane przez jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1“;

3) w § 5 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) inne gospodarstwa uspołecznione z wyjątkiem gospodarstw wymienionych w § 6“;

4) w § 5 ust. 3 skreśla się literę „g“;

5) w § 5 skreśla się ust. 5;

6) § 6 otrzymuje nowy ust. 1 w brzmieniu:

„1. Plany terenowe w zakresie rolnictwa nie obej-